

Sjig aftonsvalkan sprider
 Kring våra tysta tjäll.
 Mot vester solen skrider,
 Det skymmer och blir qväll.
 Hur gyllne molnet flyter
 Kring horisontens bryn!
 Jag verdens guld ej byter
 Mot detta guld i skyn.

Ty i min själ jag tänker,
 Då jag dess klarhet ser:
 Det mer än jorden skänker,
 Det hoppets rikdom ger.
 Allt guld, som efterfikes,
 En vansklig lycka ger,
 Mot hoppet om Guds rikes
 Lycksalighet än mer.

I glans står himlens bäge:
 Det är uti dess ljus
 Som om en skynt jag såge
 Utaf »Guds berg och hus».
 Jag lyfter mina händer,
 Jag stämmer sångens ljud,
 Och knäböjd ande sänder
 Sin aftonsuck till Gud.

